

EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA CONDEMNA A L'AJUNTAMENT DE SANTA EULÀLIA DE RIUPRIMER A CONCEDIR LLICÈNCIA A UN COBERT QUE PRETENIA ENDERROCAR.

Després de revocar-me la cèdula d'habitabilitat i il·legalitzar-me la casa, l'ajuntament, amb la complicitat de la Generalitat, torna a la càrrega. Vegeu, en aquesta lamentable història, tot el que són capaços de fer per enderrocar un trist cobert. Una flagrant persecució administrativa que acabaria en ridícul clamorós.

HISTORIAL DELS FETS PER ORDRE CRONOLÒGIC

25/1/02 : L'ARQUITECTE MUNICIPAL ES DESPLAÇA EXPRESSAMENT AL PARATGE DE LES COMUNES PER DENUNCIAR ÚNICAMENT EL MEU COBERT, ENTRA A LA MEVA FINCA SENSE PERMÍS I QUAN NO HI HAVIA NINGÚ A CASA, EMET UN INFORME PLE DE FALSETATS I CONFECCIONA EL PRESSUPOST DETALLAT D'ENDERROC.

Núria Sans Cuffí, arquitecta municipal, sense permís ni cap cobertura legal, entra expressament a la meva finca quan no hi havia ningú a casa per denunciar un trist cobert (fet amb pals de fusta i teulada de plàstic).

Emet un informe, indicant que, d'acord amb les vigents Normes Subsidiàries de 1981, “ **en resulta UNA INFRACCIÓ URBANÍSTICA GREU I MANIFESTA, perquè es tracta d'obres en execució sense llicència i usos incompatibles amb l'ordenament vigent** ”.

Per tot això, ella considera que s'ha de “**restablir la legalitat urbanística**” i que no hi ha més remei que enderrocar-lo. Ho té tan clar que es permet el luxe de confeccionar-ne el “**pressupost detallat**” **de les “obres” d'enderroc i trasllat a l'abocador, que puja a 360,61 Euros, més del que val el propi cobert, i “ Tot això sens perjudici del corresponent expedient sancionador per infracció urbanística.** ”

Al llarg d'aquest historial es fa patent la barreja d'incompetència i mala llet de l'arquitecta municipal, doncs comprovarem que no es tractava de cap infracció (i molt menys greu i manifesta), ni “les obres” estaven en execució (més endavant ella mateixa s'en retracta, doncs ja feia anys que el cobert estava totalment acabat), ni eren incompatibles amb l'ordenament vigent. La qüalificació del sòl tampoc és de reserva forestal com ella afirma, sino que es tracta de sòl agrícola tipus 2.

Es tracta de l'**únic** cobert de tot el terme municipal que és denunciat.

La Sra. Sans simplement compleix ordres de l'Ajuntament sense qüestionar-se si el que està fent és correcte o no.

31/1/02 : L'ALCALDE M'OBRE EXPEDIENT PER INFRACCIÓ URBANÍSTICA “GREU I MANIFESTA” I EM REQUEREIX, AMB ADVERTIMENT D'ENDERROC, QUE SOL·LICITI LLICÈNCIA D'OBRES.

L'alcalde d'aleshores, Josep Musull Parramón, m'obre el corresponent “ **expedient d'infracció urbanística per la realització d'obres sense llicència** ” insistint que constitueixen “ **UNA INFRACCIÓ URBANÍSTICA GREU I MANIFESTA** ” perquè es tracta “ **d'obres en execució sense llicència** ” i em

requereix que en el termini de 2 mesos sol·liciti llicència municipal, amb advertiment d'enderroc al meu càrrec en cas d'incompliment.

4/3/02 : INTERPOSO RECURS DE REPOSICIÓ.

En el recurs de reposició al·lego que no es cert que es tracti d'obres en execució, ja que la instal·lació ja fa anys que és feta, i que tampoc es tracta de cap obra sino d'una instal·lació desmuntable molt senzilla que simplement s'utilitza per guardar les eines de l'hort i aixopluc per la llenya, compostatge i productes de l'hort.

També dic que aquesta instal·lació no es pot considerar un acte d'edificació, doncs no s'ha utilitzat cap element d'obra, no es tracta de cap volum ja que no disposa de porta ni parets i que no s'ha fet cap moviment de terres ni s'ha alterat l'estructura del terreny, i que el seu ús s'adequa a la finalitat rústica de la parcel·la.

Per fer més patent encara la simplicitat del cobert i que queda totalment integrat en el paisatge, hi adjunto diverses fotografies on fins i tot resulta difícil divisar-lo, ja que el tapen els arbres de la finca, i a més, queda situat darrera d'un mur.

Com que considero que el cobert no entra en cap dels supòsits contemplats a l'Art. 247 del D.L. 1/90, que especifica en quins casos és preceptiva la llicència d'obres, demano que es **revoqui** la resolució de l'Alcalde, doncs no s'ha produït cap infracció urbanística, i molt menys, greu i manifesta com ells afirmen.

15/3/02 : L'ALCALDE DESESTIMA EL RECURS I EM TORNA A REQUERIR, AMB ADVERTIMENT D'ENDERROC, QUE SOL·LICI L·LICÈNCIA D'OBRES.

Per Resolució de l'alcalde, el recurs és **desestimat**, ja que l'arquitecta municipal en el seu informe emès en relació a les al·legacions formulades, considera que “ **la infracció ha vingut donada per la realització d'obres i ús del sòl sense llicència** ” i **es retracta del que havia dit, doncs ara reconeix que, efectivament, l'“obra” ja estava realitzada.**

Deixant en ridícul els millors agents del CSI, l'arquitecta municipal es veu capaç de determinar que, per l'estat de la fusta i unes marques de llapis, el cobert ha de tenir entre un i dos anys d'antiguetat, cosa que li serveix per “acreditar” que la “infracció” no ha prescrit.

Finalment, s'em tornar a requerir, amb advertiment d'enderrocament, que en el termini de 2 mesos, sol·liciti llicència d'obres.

28/3/02 : SOL·LICITO L·LICÈNCIA PEL COBERT.

Sol·licito permís per instal·lar un cobert desmuntable de fusta amb coberta de plàstic, sense porta ni parets, d'uns 10 m de llarg per 4m d'ampla, per a l'aixopluc dels productes i eines de l'hort, llenya i compostatge.

5/4/02 : L'ARQUITECTA MUNICIPAL, MITJANÇANT UN INFORME PLE D'INCOHERÈNCIES, INFORMA DESFAVORABLEMENT LA SOL·LICITUD I CONSIDERA QUE PER UNA OBRA DE TAL MAGNITUD HA D'INTERVENIR LA COMISSIÓ D'URBANISME DE BARCELONA.

En relació a la sol·licitud, l'arquitecte municipal, emet un nou **informe**, ara diu que res de reserva forestal, que és reserva agrícola tipus 1. Després de confirmar altre vegada que el Planejament vigent són les Normes Subsidiàries aprovades definitivament el 29 d'abril de 1981, ara considera que la normativa aplicable és el nou Pla General que es troba en fase d'aprovació. Algú ho entén ?.

Es veu que se li estan acabant els arguments per denegar la llicència, però cap problema : s'oblida del cobert i aprofita per ficar-se amb el meu habitatge, dient que la finca no te prou superfície (4,5 Hectàrees) i que no està lligat a una explotació agrícola. "Dedueix" que el cobert representa una ampliació de l'habitatge, el qual i segons ella, està en situació de fora d'ordenació, i per tant el trist cobert no hi pot ser, doncs representa que augmenta el volum (de l'habitatge) i el nou P.G., només permet legalitzar les edificacions imprescindibles per a l'ús de vivenda.

D'aquesta manera tan incoherent com irracional, considera que s'ha d' **informar desfavorablement** la concessió de llicència.

A veure si ho entenc, però que no parlàvem d'un cobert ?

Finalment, i a fi de magnificar encara més el tema, indica que malgrat tot el que ha dit, l'última paraula la té la Comissió d'Urbanisme de Barcelona. Una cagada més de la Sra. Sans, doncs més endavant veurem com la CUB és totalment incompetent per pronunciar-se sobre el tema.

12/4/02 : ELS REGIDORS D'OBRES DE L'AJUNTAMENT INFORMEN DESFAVORABLEMENT.

És curiosa l'actuació de l'ajuntament davant la sol.licitud, doncs eviten decidir sobre el tema, diuen que és cosa d'Urbanisme, però fan tot el que poden per condicionar la resolució d'Urbanisme, no fos cas que se'ls acudís concedir llicència. Per això els hi envien la meua sol.licitud juntament amb els seus informes negatius, perquè a la CUB li quedi ben clar que ha de decidir :

Els Srs. Albert Vilademunt i Àlex Peris (Regidoria d'obres de l'ajuntament), també emeten informe en contra.

Amb la mateixa "tàctica" utilitzada per l'arquitecte municipal, es fiquen amb el meu habitatge, perdò, amb " *una edificació destinada a habitatge* ", que malgrat l'antiguetat, superior a 20 anys, recreen que es va construir sense llicència, però eviten dir que, no el vaig construir jo, i que ells, en el seu moment, quan els tocava actuar, es van mantenir inactius sense fer cap objecció al respecte, o sigui, han deixat prescriure totes les accions que podien fer en contra.

Per tal de magnificar el tema, resulta que tenen una muntanya, Les Comunes, (que ja van intentar apropiars-en els anys 90) repleta d'infractors urbanístics crònics que s'han de tenir controlats (es veuen molt capaços, doncs només hi viuen cinc famílies) i jo en sóc un d'ells, doncs ja a l'any 1999 també em varen obrir un expedient (que no complia els requisits legals), però no diuen que la flagrant infracció consistia en el muntatge d'una calefacció (acte no sotmès a llicència) i que per tancar l'expedient i per tal de que em deixessin en pau, vaig acabar sol.licitant llicència per instal·lar una petita xemeneia, i que aquesta, finalment va ser concedida.

Finalment, recolzant els genials arguments de la tècnica municipal, **informen desfavorablement la sol.licitud.**

15/4/02 : ABANS D'ENVIAR L'EXPEDIENT A URBANISME, EL PRIMER TINENT D'ALCALDE TAMBÉ INFORMA DESFAVORABLEMENT.

Després dels informes negatius de la tècnica municipal i la regidoria d'obres, el primer tinent d'alcalde, Albert Vilademunt, que vota dos cops, doncs ja s'havia pronunciat com a membre d'aquesta regidoria, remata la jugada abans d'enviar l'expedient a Urbanisme dictant una nova Resolució **informant desfavorablement la sol.licitud.**

Els hi encanta magnificar el tema i consideren que una obra de tal magnitud precisa del vist i plau d'un òrgan superior. I aquest òrgan superior, la Generalitat, enlloc de rebutjar el tema, ja que l'ajuntament té competències exclusives en aquest tipus d'instal·lacions agrícoles, n'accepta la tramitació i més funcionaris que paguem entre tots perdent el temps. Això em suposarà haver de lluitar contra dues administracions per defensar el meu pobre cobert.

3/6/02 : URBANISME EM REQUEREIX PERQUÈ APORTI MÉS DOCUMENTACIÓ.

La Direcció General d'Urbanisme, que s'agafa aquest "complex" tema molt seriosament, resulta que encara no té prous elements de judici !! o això fan veure i per continuar amb la tramitació de l'expedient, em demanen que, en el termini de 3 mesos, porti plànols de la finca, còpia de l'escriptura de propietat i un avantprojecte de la monumental edificació. Si més no, això els serveix per allargar el tema fins a l'aprovació del nou Pla General.

16/8/02 : PRESENTO, A TRAVÉS DE L'AJUNTAMENT, LA DOCUMENTACIÓ REQUERIDA PER URBANISME.

17/10/02 : UN TÈCNIC D'URBANISME, SENSE NI TAN SOLS VEURE EL COBERT, MENTEIX FLAGRANTMENT I TAMBÉ DIU QUE NO ES POT AUTORITZAR EL COBERT.

El tècnic d'Urbanisme a la comarca, Gerard Fernández, menteix flagrantment quan diu que :

"El municipi té en vigència un planejament urbanístic consistent en un PGO, aprovat per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en data 18.09.02 ...//... Per tant i al meu entendre no pot legalitzar-se el cobert existent al entrar en contradicció amb el previst en el PGO del municipi. "

Aquest nou Pla General no era vigent, doncs encara no s'havia emès el preceptiu acord de la CUB ni s'havia publicat al DOGC, cosa que es va fer dos mesos després.

Em pregunto :

És un perfecte incompetent, o també està prevaricant ?

No li fa cap vergonya reconèixer que coneix perfectament la postura de l'ajuntament a l'hora d'emetre el seu informe, per això ho té tan clar i ni tant sols es molesta a desplaçar-se per veure el cobert, i acaba dient que :

" L'ajuntament informa desfavorablement la sol·licitud a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona i aporta documentació del procediment iniciat contra les obres en qüestió, realitzades sense llicència."

8/11/02 : EL PLE DE LA PONÈNCIA TÈCNICA DE LA COMISSIÓ TERRITORIAL D'URBANISME DE BARCELONA PROPOSA LA DENEGACIÓ DE LA LLICÈNCIA.

Apliquen, erròniament, però a consciència, la normativa del nou Pla General (que encara no és vigent) que classifica els terrenys on es troba el cobert de sòl no urbanitzable, protecció del paisatge clau 25. Més que res, perquè la normativa antiga els resulta incòmode per denegar la llicència.

No admeten la legalització del cobert ja que l'article 142.3 prohibeix l'edificació en aquesta zona, i la Disposició Transitòria 4ª només permet legalitzar els volums imprescindibles per habitatge, tot això en aplicació del nou Pla General.

13/11/02 : LA COMISSIÓ TERRITORIAL D'URBANISME ACORDA DENEGAR LA SOL.LICITUD DE LLICÈNCIA.

14/2/03 : EN COMPLIMENT DE L'ACORD D'URBANISME, EL PRIMER TINENT D'ALCALDE, DENEGA LA SOL.LICITUD DE LLICÈNCIA.

17/2/03 : INTERPOSO RECURS D'ALÇADA DAVANT DEL CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL DE LA GENERALITAT CONTRA LA DENEGACIÓ DE LLICÈNCIA.

Únicament al·lego que la sol·licitud de llicència és anterior a l'aprovació definitiva del nou Pla General, i per tant, l'acord de denegació no s'ajusta a dret per basar-se en una normativa que no seria executiva fins el 13 de desembre de 2002, data de publicació del Pla General al DOGC.

28/3/03 : INTERPOSO RECURS DE REPOSICIÓ CONTRA LA DENEGACIÓ DE L'AJUNTAMENT.

També interposo **Recurs de Reposició** contra la denegació de l'Ajuntament al·legant que la mateixa no és procedent ni pot produir efectes, doncs prèviament he impugnat la resolució d'Urbanisme que li serveix de fonament i encara no m'han notificat la seva resolució.

Cap de les dues administracions es dignen a contestar els recursos interposats, fet que m'obliga a anar al contenciós-administratiu per partida doble per evitar que el miserable cobert sigui enderrocat.

Poc es pensàven que em gastaria un dineral per defensar una instal·lació de 300 euros, en realitat, l'únic que vull és que no em trepitgin els meus drets i s'acabi materialitzant una gran injustícia..

25/2/04 : NI L'AJUNTAMENT NI URBANISME ES DIGNEN A CONTESTAR ELS RECURSOS PRESENTATS I, UN COP ESGOTADES TOTES LES VIES, EM VEIG OBLIGAT A INTERPOSAR EL PRIMER CONTENCIÓS ADMINISTRATIU D'AQUESTA LAMENTABLE HISTÒRIA (EL TERCER DEL GLOBAL).

Interposo **demanda** contra l'ajuntament per la denegació de llicència i la desestimació per silenci administratiu del Recurs de reposició (al no contestar-me, s'entén desestimat).

S'argumenta bàsicament el següent :

- Que el cobert és més semblant a un parasol o toldo protector que es col·loca a qualsevol terrassa d'habitatge que no pas a una instal·lació o obra, que no és res més que una simple "barraqueta" d'eines que s'utilitzen a totes les hortes, que queda perfectament integrat al paisatge i que pràcticament és inapreciable per no dir invisible.
- Que es tracta d'un cobert per a una activitat agrícola o agrària consistent en l'aprofitament per a ús particular de l'horta de la vivenda i que no té caràcter industrial ni finalitats productives lucratives sinó per l'autoconsum i que per això no és necessari disposar de 4,5 Ha ni ser professional de l'agricultura.
- Que el cobert, tal i com reconeix el propi Ajuntament, es va construir, com a mínim a l'any 2000 i per tant, la legislació aplicable serien les Normes Subsidiàries aprovades a l'any 1981, que qualificaven la zona on es troba el cobert d'agrícola tipus 1, i establint que les condicions d'edificació serien les establertes en els arts. 85 i 86 de la Llei del Sòl de 1976, tal i com consta en l'informe de l'ajuntament de 5/4/02. Per tant, la denegació no s'ajusta a dret ja que es fonamenta en una normativa no vigent.

- Que el cobert seria legalitzable, doncs aquests articles permeten edificacions agrícoles que guardin relació amb la naturalesa i el destí de la finca.
- Que encara que s'apliqués la normativa del nou Pla General, també s'hauria d'atorgar llicència, atès que el cobert no comporta volumetria (no disposa de tancaments perimetrals), no es tracta de cap obra ni construcció, és desmuntable i s'utilitza amb finalitats agrícoles d'autoconsum compatibles amb l'entorn.
- Prescripció de l'acció urbanística, doncs el cobert havia estat construït feia més de 4 anys.
- **Que l'actuació desproporcionada, esbiaixada, injusta i ridícula de l'administració destrueix els meus drets i que de continuar amb aquestes pràctiques arribarà a establir la necessitat d'obtenir llicències d'obres per posar una caseta de gos o posar gàbies de canaris.**
- Que amb l'actuació administrativa de referència i encara que es desestimés el present recurs, no s'aconseguiria cap benefici urbanístic a l'interés públic.
- Que es produeix una **desviació de poder** donat que l'actuació de l'ajuntament va dirigida a perjudicar al màxim possible els veïns de Les Comunes, intentant impedir que s'hi visqui de forma més o menys digne, amb la finalitat que s'avorreixin i abandonin els habitatges. Tan és així, que la demandada es nega a subministrar-hi aigua i impedeix l'establiment d'un subministre particular i que malgrat cobrar l'IBI d'urbana, restringeix de forma exagerada la utilització de les finques.

Es demana que es designi un pèrit judicial amb titulació d'Arquitecte perquè emeti informe sobre les característiques del cobert. Finalment, demano que s'anulin les resolucions denegatòries i que s'atorgui la llicència corresponent.

19/3/04 : L'ADVOCAT DE L'AJUNTAMENT DEMANA QUE L'ARQUITECTE MUNICIPAL EMETI UN NOU INFORME EN REFERÈNCIA A LA NORMATIVA APLICABLE.

L'advocat de l'ajuntament demana que l'arquitecte municipal emeti un informe, que no té desperdici, en referència a la normativa aplicable.

La Sra. Núria Sans, ara evita entrar en quin és el planejament aplicable en el moment de concedir o denegar la llicència, ...i tan clar que ho tenia al principi confeccionant el pressupost detallat de l'enderroc !!

Sobre la qüalficació del sòl, informa que :

- 1) D'acord amb les N.S. de 1981, "era" la de no urbanitzable amb qüalficació de reserva agrícola tipus 2.
- 2) D'acord amb els estudis previs aprovats en compliment de l'art.125 del Reglament de Planejament, la classificació del sòl "era" la de no urbanitzable amb qüalficació de reserva forestal.
- 3) D'acord amb el nou Pla General, la classificació del sòl és la de no urbanitzable amb qüalficació de protecció al paisatge.

És collonut que un terreny arribi a tenir tantes qüalficacions.
No creieu que estan un xic obsessionats amb el tema ?

Es contradiu ella mateixa, doncs considera que aplicant el nou Pla General, el cobert no seria legalitzable ja que no forma part dels volums imprescindibles per l'habitatge, quan anteriorment afirmava que el cobert significava una ampliació de l'habitatge, i segons aquesta teoria seria legalitzable.

A les acaballes de l'informe fa una afirmació sense cap sentit : " a) es reitera que la normativa vigent en el moment de la sol.licitud de la llicència, NNSS de 1981, només s'admeti la legalització dels volums

imprescindibles b) per a l'habitatge, però de cap manera es permetia la construcció de nous volums i tampoc pel destí agrícola.” (?)

I per rematar-ho es permet el luxe d'establir una relació de la mida que ha de tenir el cobert respecte les necessitats de la producció del meu hort. Genial !! :

“ c) Però fins i tot, en el cas que aquesta construcció fos permesa, que no ho és, l'interessat no acredita quina superfície de la seva parcel·la d'aproximadament 3000 m2 destina a hort i quines són les necessitats de la producció del seu hort i que difícilment justificarien una superfície de 40 m2.”

24/3/04 : OPOSICIÓ A LA DEMANDA PER PART DE L'AJUNTAMENT.

L'advocat de l'ajuntament s'oposa a la demanda argumentant el següent :

- Reconeix que quan vaig sol·licitar la llicència **no estava en vigor el nou Pla General**, que es va publicar el 13 de desembre de 2002, i en conseqüència, s'apliquen les N.S. de 28 d'abril de 1981.
- Afirmar que la denegació d'Urbanisme ha esdevingut **ferma** ja que no he interposat recurs contenciós en contra, i que és **vinculant** per l'ajuntament que no pot atorgar la llicència d'obres i cita jurisprudència en aquest sentit (les sentències exposades fan referència a la construcció de vivendes unifamiliars en sòl no urbanitzable).
- Diu que s'han proposat proves referents a fets que no són objecte d'aquest procés en relació a l'any de construcció del cobert, ja que és indiferent l'any de construcció des del moment que vaig sol·licitar llicència així com quina ha de ser la legislació aplicable quan es va sol·licitar llicència ja que és una qüestió referent a l'acord d'Urbanisme, que és ferm i consentit al no haver-se impugnat en via jurisdiccional.
Per tot això, s'oposarà a la pràctica de qualsevol prova (ja veurem com això es compleix).
- Que s'ha de negar la prescripció de la infracció ja que no s'havia dit anteriorment i a més vaig sol·licitar llicència.
- Que ens condemnin en costes donada la manifesta temeritat i mala fe de recolzament fàctic i jurídic i l'actuació sense cap tipus de justificació legal ni jurisprudencial. També considera que hi ha hagut abús de dret, doncs obligo a mantenir el pleit sense cap possibilitat d'èxit i a més pretenc que la Sala entri a conèixer i revisar actes administratius fermes de les administracions implicades.

Finalment demana que es desestimi la meua demanda i que se m'imposin les costes del judici.

Sóc conscient que la demanda és molt fluixa i mal plantejada i per “colmo” el meu advocat s'ha “descuidat” d'impugnar la resolució d'urbanisme, fet que em farà anar molt coix per a la meua defensa.

20/9/04 : MENTRE UN PÈRIT JUDICIAL REALITZA EL PERITATGE DEL COBERT, ARRIBA LA SECRETÀRIA MUNICIPAL I MUNTA UN “ESPECTACLE”.

Tal i com ho havia sol·licitat a la demanda, un pèrit designat pel Jutjat realitza el peritatge del cobert prenent mides i efectuant diverses fotografies, també hi erem presents el meu advocat i jo.

Un cop finalitzat el peritatge, comença l'espectacle : arriba la furgoneta de l'Ajuntament conduïda per una auxiliar administrativa en funcions de “taxista” i de “copilot” la Secretària municipal que surt del cotxe exaltada, es presenta com la secretària de l'ajuntament, demana pel pèrit i li etziba que ningú ha avisat a

l'Ajuntament de la visita i per tant el peritatge no és vàlid i s'hauria de repetir amb presència de "representants" de l'Ajuntament, perquè, segons ella, tot era molt "tendenciós". Aprofita per dir que a Les Comunes no s'hi pot fer res, ni tan sols un trist cobert, ja que és una zona "protegida". L'advocat li respón que això ho decidirà el tribunal i no pas ella. Demana insistenment que el pèrit passi per l'Ajuntament a respondre unes preguntes de la "representant". Tots alucinem. El pèrit diu que no té cap problema en passar per l'ajuntament si és per poca estona, l'advocat, extranyat, tampoc fa cap objecció al respecte.

El que no sabiem, és que la Secretària, que pel que es veu, té molt poca feina, també faria un informe de la seva visita amb una versió "molt personal" del fets i que seria enviat urgentment al Jutjat.

23/9/04 : LA SECRETÀRIA MUNICIPAL EMET UN INFORME PATÈTIC DE LA SEVA "VISITA" AL PERITATGE DENUNCIANT "IRREGULARITATS" I L'ALCALDE L'ENVIA URGENTMENT AL JUTJAT.

La Secretària municipal, ja famosa a nivell comarcal per les seves "gestes administratives", es pren tres dies per elaborar el seu informe, i l'alcalde, davant de les "irregularitats" observades, es veu "obligat" a posar-ho en coneixement del Jutjat, per correu i, via Fax, amb extrema urgència.

En el seu informe, la Secretària, que s'ho agafa com un tema personal, diu que després d'un periple telefònic no aconsegueix contactar ni amb el pèrit ni amb mi per saber quan es faria el peritatge i li queda molt clar que el pèrit, el meu advocat i jo, ens havíem posat d'acord per fer el peritatge "d'amagatotis", tot i que, curiosament acudeix al lloc del peritatge precisament en el dia i l'hora que s'efectuava.

Finalment acaba dient que el peritatge no ha set imparcial i com a detall de "detectiu" i a fi de remarcar la "conxorxa" esmenta que el pèrit anava amb el meu vehicle. Aquesta funcionària, irrespectuosa i patètica, veu "fantasmes" per tot arreu, no cal gastar més tinta i em limitaré a dir que el Pèrit és una persona gran i va venir de Barcelona en tren i ell mateix em va demanar si podia portar-lo amb el meu cotxe fins al lloc del peritatge.

Té pebrots la cosa, denunciem "irregularitats" quan són ells els que realment les fan ! El que realment és greu i repugnant és tot el que fan per enderrocar un cobert.

No ho trobeu una mica desmesurat tot això per enderrocar un ridícul cobert ?

VEURE INFORME DE LA SECRETÀRIA DE L'AJUNTAMENT.

24/9/04 : EL PÈRIT JUDICIAL EMET EL DICTAMEN DEL COBERT.

El pèrit designat pel Jutjat emet dictamen en relació al cobert, i certifica que :

" Es tracta d'un cobert molt senzill de 37,5 m2 de superfície i 2,45 i 2,56 m d'alçada en els seus laterals i format per 8 estrets pilars de fusta tractada anclats a terra amb uns daus de formigó i sobre els que apoen 4 biguetes transversals i 6 biguetes-llistons longitudinals del mateix material, sostenidores de la coberta de planxes de plàstic. Els frontals i els laterals són totalment oberts.

Quant a l'any de construcció és pràcticament impossible de precisar, màxim donada la seva simplicitat...//... Probablement pot tenir entre 2 i 4 anys...//...en aquest cas la fixació és mínima a terra, per simple estabilitat i protecció del vent, i és totalment desmuntable.

El volum és de 94,125 m3 i el valor és d'uns 315 EUROS.

Quant a l'us és agrícola dirigit a l'autoconsum. L'hort de la finca, el cobert i l'habitatge estan disposats en tres parcel·letes escalonades cap a la vall, la qual cosa fa al cobert quasi invisible des del camí general que condueix a la finca i visible només pràcticament des del camí accessori d'accés a ell. Això el fa poc impactant a l'entorn. "

Adjunta al dictamen fins a 12 fotografies del cobert i del seu entorn.

L'import de la visita del pèrit supera amb escreix el valor del cobert.

29/9/04 : EN LA FASE D'ACLARACIONS AL PERITATGE, JOSÉ ANTONIO PÉREZ FERRÀNDIZ, ADVOCAT DE L'AJUNTAMENT, DEIXA CONSTÀNCIA DES D'ARA DEL SEU POSAT IRRESPECTUÓS I XULESC, QUE ES MANTINDRIA FINS AL FINAL DEL PROCÉS JUDICIAL.

TERCERA : Que aclare el pèrito al respecto de su afirmación : “ La condició de fixa o desmuntable és molt aleatòria. Tot el que es munta és desmuntable”, si según el pèrito la segunda residencia de los señores Tubau que se puede observar en la página 2 de las fotografías del dictamen, tiene también el carácter de desmontable, por poderse desmontar ladrillo a ladrillo.

SÉPTIMA : Que aclare el pèrito su afirmación que la edificación examinada es “provisional” dado que el pèrito, en su dictamen, no explica cuando finalizará este uso provisional o si por el contrario la construcción tiene vocación de permanencia en el tiempo dado que no hay intención alguna de derribarla si no es como consecuencia del expediente administrativo de disciplina urbanística.

Todo ello, sin perjuicio que el señor Tubau le haya explicado al pèrito cuáles son sus intenciones, que esta parte desconoce, dado que esta parte no fué avisada por dicho pèrito para efectuar la pericia, a pesar de haber sido instado reiteradamente a ello.

NOVENA : Que aclare el pèrito en relación a su afirmación que “el uso és agrícola dirigido al autoconsumo”, que si las cebollas, tomates y mazorcas que estan colgadas en el cubierto, son producto del huerto de autoconsumo. Y en caso afirmativo, porqué no ha fotografiado el huerto que entendemos que el pèrito afirma que ha producido dichos productos de autoconsumo. Que aclare también el pèrito, si dichos productos así colgados tienen la más mínima posibilidad de permanecer unos días en dicha situación sin que fueran pasto de los pájaros y demás animales del paraje.

No cal dir que aquestes aclaracions varen ser rebutjades, per impertinents, pel jutge del contenciós-administratiu nº 7 de Barcelona.

19/10/04 : EL PÈRIT ES “PICA” I RESPÓN A L'ADVOCAT DE L'AJUNTAMENT EN PLAN DE CONYA.

4ª) Sentada la premissa que la fixació (únic element que podria oferir dubtes) és mínima, s'entén que el que segueix “totalment desmuntable” es refereix a la resta del cobert.

¿que com podria desmuntar-se si els pilarets estan anclats a terra amb daus de formigó?

Sense haver de pensar-m'ho massa se m'acudeixen dos procediments

a) cavar la terra al voltant dels daus a pic i pala i descalçar-los.

b) serrar els pilarets de fusta a nivell de terra amb un xerrac casolà.

Que la fonamentació sigui “tan important” per a determinar el caràcter de desmuntable o no del cobert (no m'atreviria a denominar-lo edificació”) ho diu la pregunta, no la peritació.

És evident que no és que considerés o no oportú de fotografiar els daus. Es que precisament per estar “totalment integrats en el terreny” no són visibles i no és possible de fer-ho. Duia càmera fotogràfica, no pic i pala.

I, fora de context, li fa els següents aclariments :

Si se'm permet, fora de context, i amb el major respecte m'agradaria fer ús d'una “llicència professional” vers precisament la meua professionalitat.

Sembla que el col·lega Sr. Lletrat no li ha acabat de convèncer el que “allò que es munta es desmunta” i hi faci una mica de broma.

Se'm diu si ,la caseta contigua al cobert és també desmuntable totxo a totxo.

Jo li diria que no. La caseta no va ser muntada. Va ser construïda. Aquí les llagues o juntes entre les totxos són més consistents que el material ceràmic dels totxos. I si es pretingués deslligar les juntes es trencaria abans el totxo.

És diferent amb la pedra. Aquí les juntes són més febles que el material pètric. I una construcció de pedra – muntada sobre i al costat d'una altra pedra – pot ser desmuntada.

Un exemple. A la Rambla de Catalunya 117, al nivell del c/ Rosselló, hi ha l'església de Montsió. Aquesta església estava a Ciutat Vella i s'havia d'enderrocar per l'obertura de la Via Laietana. I va ser desmuntada pedra a pedra, degudament numerades, i muntada de nou, entre 1880 i 1892 al seu lloc actual. Una placa a façana ho testimonia.

I varies capelles romàniques han estat així traslladades , principalment a Amèrica, on no van tenir la sort de gaudir d'aquest art.

I ara faig referència a “porqué no ha fotografiado el huerto”. Doncs sí. Sense proposar-m'ho. No del d'abaix, però sí del contigu a la casa. A la foto 2ª de la pag 1 i a la de la pag 5, acabat quasi de llaurar.

Perdó per la “licència professional”.

Signat : Lluís G. Balsells i Torres, Doctor Arquitecte.

Ja veieu, jo gastant-me un dineral per evitar que m'aterrin un cobert, i aquests brallant-se i discutint sobre “tecnicismes”.

27/10/04 : DAVANT DE LES GREUS ACUSACIONS DE LA SECRETÀRIA MUNICIPAL, ENTRO UN ESCRIT A L'AJUNTAMENT QUEIXANT-ME DEL TRACTE REBUT.

Atès que no estic d'acord ni amb el to ni amb el contingut de l'informe de la secretària municipal i que l'ajuntament l'ha tramès amb caràcter urgent perquè sigui tingut en compte pel Jutjat contenciós-administratiu, em veig obligat a entrar un escrit a l'ajuntament dient el següent :

Que si l'Ajuntament volia assistir al peritatge, sols ho havia de comunicar al tribunal tal i com determina la llei i que no m'oposaria a una nova pericial si l'ajuntament, a les seves expenses, ho demanés.

Que independentment d'això, l'informe està ple de contradiccions i de circumstàncies absolutament irregulars en l'actuació d'un Secretari Municipal, per la qual cosa demano que l'Alcalde respongui a les següents preguntes:

a) Si la Secretària de l'Ajuntament no sabia que aquell dilluns s'efectuaria la visita del pèrit, com és que es desplaça expressament a casa meua (a 3,5 km de l'Ajuntament) en el moment concret que s'efectuava ? (O és que aquell dia tenien tan poca feina que estaven d'excursió per la muntanya amb la furgoneta de l'ajuntament ?).

b) Perquè no va fer en aquell moment les consideracions oportunes per la seva part ?

c) Quines són les funcions d'una Secretària que dedica hores i hores de la seva feina a perseguir les activitats d'un veí de la població, amb l'emissió d'informes a iniciativa pròpia, en lloc de dedicar-se a les activitats pròpies de la seva condició funcional ?

d) Pot la secretària municipal utilitzar mitjans públics sense cap tipus de justificació (apartat a una auxiliar-administrativa de les seves funcions i amb un vehicle municipal, obligar-la a fer funcions de “taxista” ?

A fi d'esborrar qualsevol dubte de les desafortunades declaracions de la secretària, dic que no he actuat encobertament amb la finalitat que l'ajuntament desconegés quan es feria el peritatge, tal i com dona a entendre l'informe de la secretària, i que si desitjava contactar amb mi, òbviament, ho havia de fer

mitjançant el meu procurador o advocat i no mitjançant el periple telefònic que s'explica en l'informe, que el fa encara més ridícul i fora de lloc en un procés judicial.

Cap al final de l'informe, la secretària diu : “ ... vaig demanar si al marxar, ja que havien de passar per davant de l'ajuntament, podien entrar i que el representant pogués fer alguna pregunta, a la qual cosa el pèrit després de demanar consentiment a l'advocat i al senyor Tubau va consentir “.

També demano a l'Alcalde que acrediti que la representació municipal en aquest procediment contenciós la té la Sra. Sans (Arquitecte municipal), que, per si no ho sabien, en la pràctica de la prova pericial no es permet a les parts fer cap tipus de pregunta i que no cal entrar en el tema dels consentiments donat que és certament patètic i atempta a la honorabilitat de la persona del Sr. Balsells (Pèrit judicial).

També denuncio que les declaracions de la Secretària, per falses i despectives, infringeixen de forma manifesta **el dret que tenen els ciutadans a ser tractats amb respecte i deferència per part dels funcionaris** (Art. 35.1 de la Llei 30/92 de Procediment Administratiu Comú), amb l'agreujant que es fa contra un veí del municipi al que se li cobren tots els impostos municipals i que, a més, es posa en entredit l'honradesa d'uns professionals que mereixen tot el respecte.

I respecte l'actuació de la Sra. Núria Sans, li recordo que un altre dia, abans d'entrar en una propietat privada, sense permís ni cobertura legal, tingui la gentilesa d'avisar-me, si més no per evitar donar una imatge tan pobre i patètica d'un Ajuntament.

I que l'Alcalde en prengui bona nota perquè aquests fets no es tornin a repetir.

Finalment demano que la secretària municipal elimini del seu informe, almenys, les declaracions que especifico en el punt 4art del meu escrit, per falses i desqualificadores de la meua persona i que l'alcalde en doni conformitat i respongui per escrit a les preguntes plantejades.

VEURE TEXT COMPLERT ESCRIT DE QUEIXA.

2/11/04 : L'ALCALDE RESPON AL MEU ESCRIT DE QUEIXA, RECONeix QUE SABIEN QUAN ES FARIA EL PERITATGE, RECALCA QUE EL PÈRIT ESTÀ “COMPRAT” I DEFENSA AFERRISSADAMENT A LA SECRETÀRIA AFIRMANT QUE HA ACTUAT CORRECTAMENT I NOMÉS SOTA LES SEVES ORDRES.

L'escrit, que no té desperdici, dona la impressió d'estar redactat per la pròpia secretària, doncs és igual de patètic.

Imagineu-vos si tenen poca feina, doncs ara m'assabento que ja el dividres abans del peritatge, personal de l'ajuntament (almenys agutzil i arquitecte municipal) ja es varen desplaçar fins a casa meua per si es feia el peritatge !! I els riuprimerencs anem pagant la incompetència d'aquests funcionaris i la gasolina que gasten !! ... i tot per enderrocar un trist cobert, no tenen vergonya!!!.

L'alcalde, lluny de disculpar-se, encara afegeix més llenya al foc i considera que el pèrit “s'ha venut”, doncs fins i tot l'arquitecte municipal confirma la versió de la secretària :

“ ...//...Si que la va fer l'arquitecte municipal que em va comunicar que havia parlat telefònicament amb el pèrit i que li havia donat la impressió, confirmant amb escreix el que m'havia dit la secretària, que el pèrit estava molt d'acord amb la part del senyor Tubau, que fins i tot li va comentar la seva opinió personal de que per la petita entitat de la construcció no calia haver incoat tal expedient. “

Davant d'aquesta persecució municipal, fins i tot un pèrit designat pel tribunal que desconeix totalment de quin peu calça aquest ajuntament, no pot evitar estampal's-hi a la cara que tot això ho troba desproporcionat.

L'alcalde, tal i com demanava en el meu escrit, no acredita que la representació municipal en el procediment contenciós la té la Sra. Núria Sans (arquitecte municipal), i continua parlant de "representants".

VEURE L'ESCRIT DE RESPOSTA DE L'ALCALDE.

8/6/05 : EL JUTJAT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU Nº 7 DE BARCELONA DESESTIMA EL CONTENCIÓS PRESENTAT.

En la sentència nº 119/05, el magistrat Sr. Javier Bonet Frigola, si bé reconeix que la normativa aplicable són les Normes Subsidiàries de l'any 1981, considera que pel miserable cobert, al estar situat en sòl no urbanitzable, fan falta dues autoritzacions concurrents, primer, la de l'administració autonòmica i després la de l'ajuntament, de manera que si la primera és denegatòria condiona el sentit de la segona. Per tant, si Urbanisme diu que no (malgrat que la seva decisió es fonamenti en la normativa del nou Pla general), l'Ajuntament ha de dir que no. I com que l'advocat es va "descuidar" d'impugnar la resolució d'Urbanisme, no hi tinc res a pelar.

No fa cap referència al peritatge i a més desestima totes les nostres al·legacions al incòrrer en desviació processal ja que fan referència a l'acord d'Urbanisme de data 13-11-2002, que al ser denegatori, condiona el sentit de la resolució municipal. En altres paraules, és absurd impugnar una resolució i no impugnar l'anterior que li serveix de fonament.

El jutge no aprecia motius per a la imposició de costes.

VEURE EL TEXT COMPLERT DE LA SENTÈNCIA.

6/7/05 : PRESENTO RECURS D'APELACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA DEL CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU Nº 7 DE BARCELONA I UN ALTRE CONTENCIÓS CONTRA LA GENERALITAT (EL 2ON D'AQUESTA LAMENTABLE HISTÒRIA I EL 4ART !! DEL GLOBAL)

L'advocat que en duia el tema fins ara, per cert, força malament, doncs gràcies al seu "descuít" he perdut aquest contenciós, no veia sortida a aquesta situació i em va dir que si presentàvem una apelació el més probable seria tornar a perdre i a sobre ens imposarien les costes del judici, per si això fos poc, el fet de no haver impugnat la resolució d'Urbanisme em farà anar molt coix suposant que encara no volgués tirar la tovallola, però ... vaig tenir la sort de contactar amb una advocada de Barcelona, li vaig plantejar el tema, i ... va veure possibilitats clares de guanyar una apelació tot i haver de lluitar contra dues administracions !!

Recordem els tres fonaments bàsics de la sentència :

1- Que la resolució municipal denegatòria de la legalització, malgrat es fonamenta, única i exclusivament, en el caràcter vinculant del informe negatiu de la CUB, compleix amb el requisit de motivació.

2- El caràcter vinculant de l'acord de la CUB, al haver tingut un sentit contrari a la legalització, segons el jutge, condicionava totalment el sentit de la resolució municipal.

3- Al no haver impugnat la resolució de la CUB mitjançant un altre contenciós-administratiu, el jutge creu que no es poden examinar qüestions relatives al contingut de l'informe de la CUB, per incòrrer en "desviació processal".

Doncs bé, per l'advocada cap d'aquests tres motius en que es basa la sentència per desestimar el recurs contenciós-administratiu són aplicables al cas que es jutja :

El jutge aplica, incorrectament, l'article 127 del Decret Legislatiu 1/1990 de 12 de juliol, el qual, especifica en quins casos és necessària l'autorització prèvia de la Generalitat i en quins la competència és exclusiva de l'ajuntament i resulta que per un cobert marcadament agrícola no és en absolut necessària intervenció ni autorització per part de l'administració autonòmica, sino que la competència per atorgar o denegar la llicència és única i exclusivament de l'ajuntament. El jutge, que "passa" totalment del dictamen pericial, dóna tractament al cobert com si es tractés d'una edificació o instal·lació d'utilitat pública o interès social o bé com si es tractés d'una vivenda familiar, casos que en són no urbanitzable, i a diferència de les construccions agrícoles, si necessitarien de la preceptiva autorització de la Generalitat.

O sigui, la llicència municipal, de cap de les maneres es podia denegar, única i exclusivament en base a l'informe negatiu de la CUB, ja que aquest informe no era necessari, o dit en altres paraules, quan l'administració autonòmica era totalment incompetent per pronunciar-se.

Per tant, el segon motiu de desestimació del recurs contenciós-administratiu, consistent en que el informe negatiu de la CUB vincula a l'ajuntament, cau pel seu propi pes, a més, aquest informe fonamenta la denegació de llicència en un Pla General que no era vigent en el moment que vaig sol·licitar-la (28-3-02), sino que la normativa aplicable, tal i com reconeix el propi jutge, eren les Normes Subsidiàries aprovades definitivament el 28-4-81.

El tercer fonament de la sentència tampoc és vàlid, ja que la impugnació o no del informe negatiu de la CUB, a hores d'ara, resulta absolutament intrascendent i innecessari, i a més la Generalitat encara no s'ha dignat a contestar el recurs d'alçada que vaig presentar en data 17-2-03.

En resum, aquest jutge no rasca bola i jo en pago les conseqüències.

En l'apel·lació s'hi va incloure còpia d'una llicència d'obres de data 15-7-81 concedida per l'ajuntament de Santa Eulàlia de Riuprimer a una veïna de Les Comunes per a la "*construcción de un cobertizo para herramientas de 9x6 metros*", o sigui, el mateix tipus de construcció, a la mateixa zona i amb la mateixa normativa aplicable al meu cobert, evidentment, sense intervenció de la CUB. Perquè jo rebo un tracte diferent ?.

Finalment, apart de demanar la revocació de la sentència, demanem que ens sigui reconegut el dret a la concessió de llicència pel cobert, ja que la concessió de llicències té caràcter reglat, i a més, el cobert compleix perfectament amb les N.S. de 1981, que permeten construccions agrícoles en són no urbanitzable.

19/4/07 : EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA EM DÓNA LA RAÓ, REVOCA LA SENTÈNCIA DESESTIMATÒRIA I OBLIGA A L'AJUNTAMENT A CONCEDIR LLICÈNCIA D'OBRES PEL COBERT.

El TSJC estima íntegrament el recurs d'apel·lació, diu que la CUB no hi pinta res i condemna a l'ajuntament a concedir llicència pel cobert.

Els magistrats de la Sala 3ª del contenciós-administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, han dictat la Sentència nº 369, de la qual ha estat ponent el Sr. Francisco López Vázquez, **estimant** el recurs d'apel·lació interposat, en efecte, reconeixent el caràcter reglat de la concessió de llicències i la competència exclusiva en el seu atorgament o denegació per part de l'ajuntament :

*...//... pues el Ayuntamiento, siendo reglada la concesión de la licencia, **puede i debe** denegarla con base en sus propias competencias. Incluso inicialmente y sin remitir el expediente al órgano autonómico, cuando así lo imponga la normativa urbanística de aplicación.*

I que la necessitat de dues autoritzacions, és només quan es donen els casos clarament especificats pel D.L. 1/90, resultant la Generalitat totalment incompetent per pronunciar-se :

*Pero tal doble intervenció administrativa, como queda dicho, se refiere exclusivamente a los supuestos de edificaciones e instalaciones de utilidad pública o interés social que hayan de emplazarse en el medio rural, así como a los edificios aislados destinados a vivienda familiar donde no exista la posibilidad de formación de un núcleo de población, **supuesto ninguno de los cuales concurren el caso concreto...***

I que el cobert és totalment legal :

*...//... se discute ahora una solicitud de licencia efectuada exclusivamente para la construcción de un cubierto agrícola, **cuyas características lo incluyen claramente entre los autorizables en esta clase de suelo...***

I la il.legalitat de la decisió de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona :

*...//... solicitada la licencia el día 28 de marzo de 2002 y habiéndose emitido tal acuerdo (el de la CUB) en fecha 13 de noviembre 2002, **se fundamentó en un plan general municipal carente de vigencia**, pues no fué publicado hasta el día 13 de diciembre siguiente...*

I la plena legalitat del cobert conforme a la normativa vigent, les N.S. de l'any 1981 :

*...//... Resultando de aplicación **temporal**, por el contrario, las Normas Subsidiarias de Planeamiento de Santa Eulàlia de Riuprimer aprobadas el 28 de abril de 1981, donde se consideraban los terrenos como no urbanizable, reserva agrícola de tipo 2 remitiéndose las mismas a los artículos 85 y 86 del texto refundido de la Ley del Suelo de 1976, **que permitían edificaciones de uso agrícola que guardasen relación con la naturaleza y destino de la finca, como efectivamente ocurre con la de autos, antes descrita.***

Finalment maten fins a cinc ocells d'un sol tret, doncs fan innecessari el contenciós contra la Generalitat (el 2on pel cobert i el 4art del global), **revoquen la Sentència del contenciós-administratiu nº 7 de Barcelona, estimen el recurs contenciós-administratiu i anul·len les resolucions denegatòries de les dues administracions, CONDEMNANT A L'AJUNTAMENT DEMANDAT A L'ATORGAMENT DE LA LLICÈNCIA**, fent constar que la sentència és ferma i contra la mateixa no es pot posar cap mena de recurs, sense fer imposició de costes. Ara també dirán que he comprat al tribunal ?

Amb això ha quedat evident que el jutge del contenciós-administratiu nº 7 es va equivocar greument. La feina dels jutges és aplicar les lleis, però si no les saben aplicar...

En definitiva, que quan vaig demanar permís, si aquesta colla de corruptes haguéssin actuat correctament me l'haurien d'haver concedit tal i com havien concedit altres permisos i no complicar-me la vida d'aquesta manera que han fet i els diners que m'han arribat ha fer gastar. Lamentable. Ara també dirán que he "comprat" al tribunal ?

Mai hagués cregut que m'en sortís tan bé, ... però el "via-crucis", que ja fa més de 5 anys que dura, encara no s'havia acabat.

VEURE TEXT COMPLERT DE LA SENTÈNCIA DEL TSJC.

11/7/07 : LA FLAMANT ALCALDESSA, NÚRIA SOLÀ CORRETJA, QUE NO TÉ ESCRÚPOLS, PRETÉN SALTAR-SE LA SENTÈNCIA DEL TSJC, I EN UNA ACCIÓ TAN IRRACIONAL COM INJUSTA, DICTA UNA RESOLUCIÓ EN LA QUAL NO NOMÉS EN DEMANA L'INEXECUCIÓ, SINO QUE TORNA A DEMANAR L'ENDERROC DEL COBERT.

Davant d'una sentència tan clara i contundent del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el màxim òrgan judicial, encara pretenen saltar-se-la. Déu n'hi dó !! . Aquesta gent no tenen vergonya i són capaços de tot per aterrar un insignificant cobert.

Després de “governar” plàcidament dues legislatures sense que es presentés cap més partit, el poble passa factura a Josep Musull (CIU), que és destronat a les primeres de canvi i pren el relleu com a nova alcaldessa Núria Solà (Independents). Està en les seves mans acabar amb aquesta imatge tan repugnant com patètica que està donant l'ajuntament, però no, pot més el desig de perjudicar a un veí del municipi al qual se li cobren tots els impostos municipals. La “il·lustríssima” segueix la línia del seu cínic predecessor demostrant no tenir escrúpols ni criteri, doncs és plenament conscient de la seva actuació prepotent i injusta i acaba signant la resolució pensada i redactada per l’“assessora jurídica” que és qui realment “remena les cideres”. Felicitats.

Vès per on, després de requerir-me insistentment que sol·liciti llicència d'obres pel trist cobert, ara que hi estan obligats per una Sentència judicial, tampoc la volen concedir !!.

Així, perquè em demanàven que sol·licités llicència ? Doncs simple i únicament per denegar-la i enderrocar-me el cobert. Han deixat ben clar quin és l'objectiu que perseguien. Així podran dormir ben tranquils i satisfets de la seva gran gesta. ¿ Algú em pot explicar quin benefici per a l'interès general pensen aconseguir ?.

L'Ajuntament, no pot païr de cap manera que, finalment hagi perdut i hagi fet un **ridícul clamorós** i ara es vegi amb l'obligació d'atorgar, a contracor, llicència d'obres a un cobert que, com heu vist, pretenia enderrocar fos com fos. **Recordem que inclús ja tenien fet el pressupost detallat d'enderroc !!!**

Així que gastarà l'últim “cartutxo” que els queda, total, què hi tenen a perdre pagant el poble ? Això em suposarà despeses extres, doncs la meua advocada haurà de presentar alegacions en contra.

La genial argumentació de la pèssima “assessora jurídica” de l'Ajuntament, és que es troben amb una “*impossibilitat legal*” per executar la Sentència, en altre paraules, es tracta de demanar que no s'executi la sentència, i no només això, sino que s'acabi enderrocant el cobert, pagant, això sí, el seu valor a manera d'indemnització. Em sembla que l'obsessió els fa perdre les papers, però, evidentment, no la mala llet.

Segons la seva teoria, totalment errònia com veurem, resulta que ara es troben que no poden concedir la llicència perquè la normativa actual no ho permet, i com que no ho permet, el cobert torna a ser il·legal, i per tant, s'haurà d'enderrocar.

I a sobre es permeten el luxe d'indicar al TSJC de quina manera s'ha de fer l'inexecució de la Sentència i el posterior enderroc del cobert.

Això sí, ara que se les veuen magres i perquè la cosa em resulti menys estressant, em pagarán els 315 Euros en que el pèrit judicial va valorar el cobert i les despeses d'enderroc seràn a càrrec de l'ajuntament, millor dit, a càrrec dels riuprimerencs i assumpte solucionat. Això és burlar-se del Tribunal i del ciutadà. Quina cara !!.

O sigui, el Tribunal els diu que el cobert és perfectament autoritzable i quina és la normativa que han d'aplicar, i ara resulta que volen aplicar la normativa actual (per cert, la mateixa que pretenia aplicar la CUB i que va ser declarada sense vigència pel propi Tribunal), la qual no els permet concedir llicència al cobert. Genial !!!!. Però no tenen en compte, que si en el seu moment haguéssin actuat correctament, i no haguéssin prevaricat, bé que l'haurien d'haver concedit.

8/10/07 : L'AJUNTAMENT PERD DEFINITIVAMENT EL PLET :

EL JUTJAT CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU EM TORNA A DONAR LA RAÓ RATIFICANT LA SENTÈNCIA DEL TSJC I NO ACCEPTA L'INEXECUCIÓ DE SENTÈNCIA PROPOSADA PER L'AJUNTAMENT I LI REITERA L'OBLIGACIÓ DE CONCEDIR LA LLICÈNCIA PEL COBERT.

La magistrada del contenciós-administratiu nº 7 de Barcelona, Sra. Ramona Guitart Guixer, diu que el TSJC ja va deixar més que clar quina era la normativa aplicable i contesta a l'ajuntament que "NO HA LUGAR" a l'inexecució de la sentència i li reitera l'obligació a concedir la llicència.

En efecte, en la seva sentència, el TSJC ja havia deixat ben clar que la normativa aplicable eren les N.S. de l'any 1981 i no pas el nou Pla General de l'any 2002 :

" SEGUNDO.- Debe tenerse en cuenta en la resolución de esta controversia la especial claridad que ofrece el fundamento de derecho tercero de la dictada sentencia cuya ejecución aquí se discute en la que entrando a enjuiciar la legalización del cobertizo que ya estaba construido antes de que el citado Ayuntamiento denegara su legalización no le era aplicable el Plan General de Ordenación Urbana de Santa Eulàlia de Riuprimer aprobado por la Comisión Territorial de Urbanismo de Barcelona de 22 de mayo de 2002 (planeamiento que invoca ahora la administración demandada para no ejecutar la sentencia).

Lo cierto es que como indica la referida sentencia este planeamiento no constituía impedimento alguno para proceder a la legalización del cobertizo ya construido al señalar la referida sentencia " Resultando de aplicación temporal, por el contrario, las Normas subsidiarias de planeamiento de Santa Eulàlia de Riuprimer aprobadas el 28 de abril de 1981, donde se consideraban los terrenos como suelo no urbanizable, reserva agrícola de tipo 2, remitiéndose las mismas a los artículos 85 y 86 del Texto refundido de la Ley del Suelo de 1976, que permitían edificaciones de uso agrícola que guardasen relación con la naturaleza y destino de la finca, como efectivamente ocurre con la de autos antes descrita. "

PARTE DISPOSITIVA

DISPONGO : No ha lugar al incidente de inejecución planteado por la parte demandada, y requiérase a la Administración demandada que proceda a la ejecución de la sentencia, otorgando la indicada licencia.

Davant d'aquesta clara evidència, com és que l'ajuntament insistia en el contrari ?

Tant "curts de gambals" arriben a ser ?

Tant "mal de ventre" els fa el pobre cobert que no li volen concedir llicència ni per ordre judicial ?

Han evidenciat als quatre vents la seva barreja de prepotència, incompetència i mala llet. I han tingut la sort de salvar-se de les costes del judici que serien ben merescudes.

VEURE TEXT COMPLERT DE LA RESOLUCIÓ JUDICIAL

26-10-07 : L'ARQUITECTA MUNICIPAL EMET UN NOU INFORME EN RELACIÓ AL COBERT.

Imagineu-vos la poca feina que tenen, doncs com si encara no haguéssin perdut prou temps en el tema, i amb el pleit perdut, l'arquitecta municipal, Núria Sans Cuffí, que li hauria de caure la cara de vergonya després de quedar en evidència la seva lamentable actuació al llarg d'aquest afer, elabora un nou informe amb l'objectiu d'etiquetar el cobert com a **fora d'ordenació**, ja que segons ella, “ no s'ajusta al planejament urbanístic vigent “.

Una altra cagada de la Sra. Sans, la veritat, és que en cada informe mostra la seva incompetència, doncs si aquests corruptes no haguéssin prevaricat durant tan temps, el cobert ja faria més de 5 anys que disposaria de llicència, per tant, es tracta d'una instal·lació plenament legal abans de l'entrada del nou planejament i encara que no s'ajustés al nou, en cap cas, es podria considerar com a fora d'ordenació.

31/10/07 : FINALMENT, L'AJUNTAMENT ES DIGNA A CONCEDIR LA LLICÈNCIA, PERÒ AMB CONDICIONS “MOLT PARTICULARS”.

Després dels gairebé 6 anys que ha durat aquest monumental i desproporcionat “tinglado” que m'han muntat, tenen les penques de cobrar-me 30 euros i es dignen a concedir la maleïda llicència, més que res, perquè saben que si no ho fan els hi “caurà el pèl”.

Per qui desconeixi el tema, sembla que ells ho fagin tot perfecte i que estiguin concedint una llicència a un infractor indisciplinat que mereix ser amenaçat ja que, a la més mínima, se li revocarà aquesta concessió, feta a contracor. Enlloc esmenten que hi estan obligats per dues sentències judicials.

Però com que sóc en Joan Tubau i visc a Les Comunes, el tracte és “molt particular” per això en l'apartat “Condicions particulars” s'hi diu el següent :

“ El cobert instal·lat s'haurà de destinar exclusivament a l'ús agrícola sol·licitat d'aixopluc dels productes i eines de l'hort, llenya i compostatge, amb l'avertiment que el destí a un us diferent de l'autoritzat, que sigui contrari al planejament urbanístic aprovat vigent, serà objecte de la incoació del corresponent expedient de disciplina urbanística.”

Una condició tan “particular” com innecessària i discriminatòria, només pot sortir d'un consistori obsessionat, repressiu i caciquista quan es tracta de Les Comunes.

Em pregunto :

- ¿ Quantes llicències d'obres inclouen una amenaça d'incoació d'expedient de disciplina urbanística ?
- ¿ És que posaran un policia les 24 hores del dia controlant el cobert ?

Potser em correspondria a mí posar condicions, i només en posaria una :

DEIXEU-ME DE PUTEJAR !!!!!

Ah! i un consell per a la Il·lustríssima : no et refiïs de l'“assessora jurídica”, a quedat evident que és pèssima !!!

ÉS REPUGNANT TOT EL QUE HAN ARRIBAT A FER PER
ENDERROCAR UN SIMPLE COBERT QUE NO FA CAP MAL A
NINGÚ

L'AJUNTAMENT HA FET EL RIDÍCUL DE FORMA CLAMOROSA
I LA GENERALITAT S'HA POSAT AL MATEIX NIVELL

HAN DONAT UNA IMATGE DEPLORABLE

M'HAIG DE TAPAR EL NAS PER NO SENTIR EL SEU TUF DE
CORRUPCIÓ